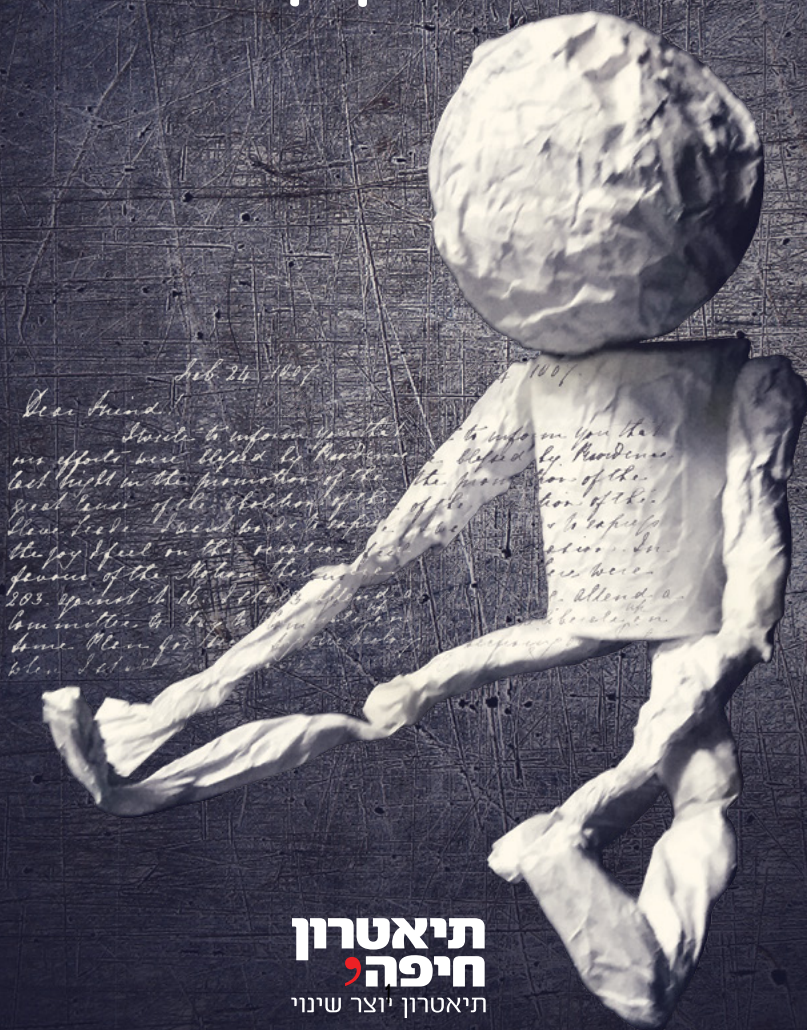

איש הכריות

מאת מרטין מקדונה

תקציר - איש הכריות

מחזה מופת הבודק את תפקידם של סיפורים בחיינו, ואת שאלת הקשר שלהם ואחריותם, הישירה או העקיפה, לאלימות במציאות עצמה. מרטין מקדונה נחשב למחזאי האירי הגדול של תקופתנו, ולאחד הקולות החשובים בתיאטרון העולמי.

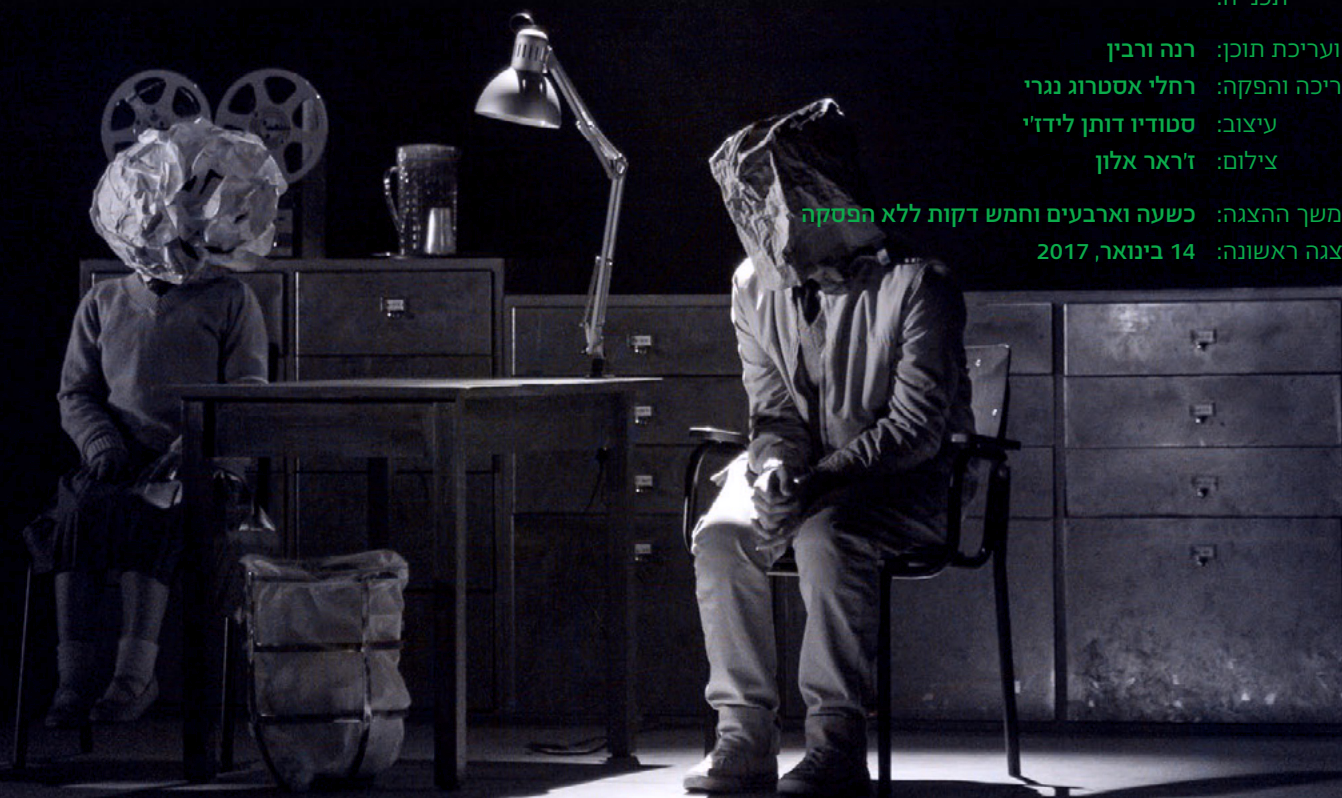
"איש הכריות" מתרחש במדינה טוטליטארית חסרת שם, שבה שני בלשים עוצרים לחקירה סופר הכותב סיפורים בעלי תוכן אפל. במהלך החקירה נקראים הסיפורים שכתב, ומתגלים בהם קווי דמיון למקרי רצח נוראיים שטרם פוענחו. כאשר אחיו של הסופר, צעיר הסובל מפיגור שכלי, מוזמן גם הוא לתשאול, החקירה מקצינה והחתימה אל האמת חושפת קשרי משפחה אכזריים ותובעת מהסופר לבצע בחירות הוות גורל.

מאת: מרטין מקדונה
תרגום ובימוי: ארז דריגס
הנחייה ופיתוח חפצים ובובות: איילת גולן
עיצוב תפאורה ותלבושות: סבטלנה ברגר
עיצוב תאורה: קרן גרנק
מוסיקה: שי פישמן
תכנון וייצור ידיים: דרור הרנזון
תכנון וייצור מסכה: אוקסנה יאנוביצקי, לאוניד אליסוב.
עוזר במאי: יפתח מזרחי
עריכת פסקול: ישי רון - אולפני אסטה.
שחקנים: אייל רוזלס, אלון גוימן, ליה אולמן, מעיין בלום, נטע וינר

תכנייה:

כתיבה ועריכת תוכן: רנה ורבין
עריכה והפקה: רחלי אסטרוג נגרי
עיצוב: סטודיו דותן לידז'י
צילום: ז'ראר אלון

משך ההצגה: כשעה וארבעים וחמש דקות ללא הפסקה
הצגה ראשונה: 14 בינואר, 2017

דבר המנכ"לית

בספרו, "הרפובליקה", תיאר הפילוסוף היווני אפלטון את תבנית המדינה האידיאלית (והדיקטטורית) בעיניו, ככזאת שאין בה משוררים. אפלטון סלד מהיוצרים משום שראה בהם שקרנים מעולים, שמעצבים אמות מוסר מפוקפקות מחומרים בידיוניים ומשפיעים לרעה על קהל האזרחים. הוא האשים את המשוררים, המחזאים של התקופה, בכך שהם לא מתחייבים לתאר רק התהגות נאותה ולא פעם הם מגלגלים עלילות שאין בהן מסר ברור ותפיסת עולם אתית מובהקת, והם נותנים במה לדמויות מושחתות מוסרית. מבחינת אפלטון המשוררים הם סכנה לציבור כי הם נותנים רעיונות - במיוחד לאלו מהציבור שינסו להעתיק בתום לב את מה שמוצג על הבמות.

"איש הכריות", שעוסק באותה שאלה אתית שאפלטון העלה ב"רפובליקה", הוא בעצמו לא מחזה קל לעיכול. יש בו אלימות מרובה ועיסוק בחומרים קשים ביותר. הוא מציג דמויות בעייתיות מבחינה מוסרית, בסיטואציות שהן לפעמים מחרידות ממש והוא לא סוגר את כל הפינות ולא משיב על כל השאלות שמועלות בו. בחברה פתוחה, בניגוד למדינת משטרה דיקטטורית, מסוגלים להביט ולבחון גם את הנושאים הקשים ביותר, גם את אלה שאין עליהן תשובה ברורה אחת, לעסוק במצבים מזעזעים או אפילו מחרידים, בלי להירתע, בלי להסתיר, בלי להעמיד פנים.

תאטרון חיפה גאה להציג בפניכם מחזה פרי עטו של מרטין מקדונה, המחזאי האירי עטור הפרסים, בהפקה מקורית ונועזת, בעיבוד בימתי פיוטי, אגדתי ויפהפה.

בברכת צפייה מעוררת מחשבה,

ניצה בן צבי

מנכ"לית תיאטרון חיפה

"איש הכריות" מציב דילמה לא פשוטה בפני כל איש תאטרון הפוגש אותו. מצד אחד, זהו טקסט מרתק, יצירה מעוררת השתאות שנדיר לקרוא בימינו, ושלא משאירה לך ספק - אתה חייב לעבוד עם החומר הזה, לביים אותו, לתרגם אותו, לפצח אותו, לא משנה מה, העיקר לבוא איתו במגע. מצד שני, אתה מייד חש בכובד המשקל של השאלה "מדוע להעלות אותו?" ובאחריות לענות תשובה טובה. במקרה של "איש הכריות", נדמה שהשאלה הזו מקבלת משנה תוקף: בעולמנו האלים-גם-כך, מדוע להעלות את סיפוריו הקשים של קטוריאן בפני קהל? או במילים אחרות - כדאי שתהיה לך סיבה ממש טובה לעשות את זה, אחרת מה לעזאזל אתה רוצה מהחיים של כולם? אכן דילמה.

תחילתה של תשובה הגיעה דווקא ממרחק עצום של מקום וזמן, כשהבנתי שהמחזה הוא למעשה טרגדיה קלאסית, על כל מרכיביה. כגיבור טראגי אנו רואים את הסופר קטוריאן קטוריאן עובר את כל חמשת השלבים שתיאר אריסטו (כפי שניסחה מחדש דורותיא קרוק וניתן לקרוא בהמשך התוכנית). במקביל ניתן לזהות במחזה את חמשת שלבי ההתמודדות עם אבל, אובדן וטראומה, המוכרים כ'מודל קובלר-רוס' מתחום הפסיכולוגיה המודרנית. נדמה כי קטוריאן הוא מעין גרסה אירונית לשאלה מה היה קורה אילו אדיפוס היה מחליט להיות סופר. הוא אדם שעוסק באופן תמידי, כמו כל יוצר, בחומרים שמקורם בתת מודע שלו, עד שהוא פוגש פנים אל פנים, בהתנגשות פיזית, מוחשית וחסרת רחמים, את אותם חומרים ממש כפי שהם מתגשמים בעולם האמיתי, המודע.

המפגש הזה ריתק אותי. זהו לא מפגש השמור לאנשים יוצרים בלבד. זהו המפגש של כל אחד מאיתנו עם הילד שבתוכו, עם המבוגרים שגידלו אותו ועם האדם המבוגר שגדל להיות. זהו המקום שממנו התחברתי לסיפורים העומדים בלב היצירה הזו.

סופר הילדים מוריס סנדק אמר פעם, "הילדות עצמה היא מפחידה". קטוריאן הוא ילד שחוזה את אימת העולם, כמו כל ילד, וגדל להיות סופר שמטרתו, במודע או לא, היא לספר לילדים אחרים על אותה אימה. מתוך הנחה - בדומה להנחה של האחים גרים ושל שאר מספרי האגדות הקלאסיות - שהעיבוד הסיפורי יכין את הילדים לעתיד הקודר המצפה להם בעולם המבוגרים, מה שאנו נוהגים לכנות 'החיים האמיתיים'. הדיאלוג העל-זמני הזה, שבין הבוגר והמפוכח לבין הילדותי והתמים,

עומד בבסיס הסיפור הנקרא "איש הכריות" - הסיפור המורכב ביותר שכתב קטוריאן, שעומד במרכז המחזה. הוא למעשה מהות המחזה כולו מבחינתי.

מכאן יכולתי להתחיל בתהליך העבודה, ולחפש צורות מפגש שונות ומשונות בין הבוגר והילדי, האכזרי והתמים. כך לדוגמה בחרנו בצוות שחקנים גברי, "גדול", ולעומתו השתמשנו בטכניקות השייכות לעולם הילדים - בובות, צלליות, חפצים, גזירות נייר, ושאר טכניקות המאפשרות להם לשחק ב"נדמה לי". יותר מכך, מתוך ההבנות הללו ניתן היה להתחיל וליישב את הדילמה שאיתה פתחת: האלימות המככבת במחזה "איש הכריות" איננה העיקר כלל וכלל, היא רק משל לקושי הקיים בעולם המבוגרים, העולם שכולנו חיים בו מהרגע שבו אולצנו לוותר על התמימות שלנו. הילדות הקשה והמופרעת של צמד האחים היא רק דימוי לילדות של כל ילד, וליחסיו עם הוריו. והרי כולנו תוצר של הילדות, שהיא הפרק הראשון בסיפור האישי שלנו.

מהו סיפור, אם לא הדרך של כל אחד ואחת מאיתנו להתמודד עם העולם הלא פשוט שסובב אותנו? מה הם החיים שלנו אם לא הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו? ומה יכול להיות מקום טוב יותר לספר בו סיפורים, אם לא התאטרון.

אני מודה לתאטרון חיפה על הבחירה להעלות את החומר המורכב הזה ועל הבחירה בי להיות האיש שיתמודד איתו. זה רחוק מלהיות מובן מאליו. בורכתי בצוות שחקנים מוכשר ביותר, ובעיקר מלא אמונה ואומץ. התברכתי בנבחרת מובחרת של יוצרים אמנותיים, קבוצה שקיימה דיאלוג יצירתי ומחשבתי שבדיוק בשביל תהליכים כמותו בחרתי לעסוק בתיאטרון.

שמו של גיבור המחזה, קטוריאן ק' קטוריאן, מזכיר כמובן מייד את מר ק', דמותו המפורסמת של קפקא, האנטי גיבור הקלאסי, שחי במדינת משטרה דיקטטורית וסובל תלאות ועינויים.

קטוריאן הוא שם יוצא דופן שדומה מאד לשם המשפחה הארמני, קצ'אטוריאן, בתרגום חופשי "נושא הצלב". זה שמואשם על לא עוול בכפו, זה שלוקח על עצמו את חטאי כולם, זה שמשלם בחייו.

מרטין מקדונה

מחזאי ותסריטאי אירי, שנחשב לאחד מהקולות החשובים ביותר שיצאו מאירלנד של העשורים האחרונים. הוא ידוע בכתיבתו שמערכת הומור שחור, בדרך כלל על נושאים כמו קתוליות אירית ופדופיליה ועד לאומנות וה-IRA, ושימוש בלימות גרפית מחרידה. הוא מושווה לעתים קרובות לבמאים יוצרים כמו קוונטין טרנטינו. הוא החל את דרכו בכתיבת סיפורי אגדה ובאחד מהראיונות שלו התוודה על רצונו להצליח לכתוב אימה שתשתווה לזו של האחים גרים. בגיל צעיר מאד כבר כתב בהצלחה לתיאטרון ומחזותיו הועלו על במות באירלנד ובאנגליה ובהמשך גם בארצות הברית וברחבי העולם.

"איש הכריות" הוא המחזה הראשון שלו שאיננו מתרחש באירלנד. המחזה האחרון שלו מקדונה עלה בשנת 2015 בלונדון וזכה אף הוא בפרס אוליבייה לשנת 2016. בנוסף מקדונה כותב ומביים סרטים בהוליווד (הידוע מביניהם הוא "שבעה פסיכופטים").

על השפעתה של הספרות ועל תשוקתו של הסופר

המבקר בן ברנטלי כתב ב"ניו יורק טיימס": "יותר מכל, 'איש הכריות' עוסק באמנותם של מספרי הסיפורים ובפוטנציאל הסיפורי המלהיב של התאטרון עצמו. ראוי להבהיר: מר מקדונה לא מטיף לנו על כוחם של סיפורים לטהר או לגלות את ליבת האמת הצרופה הנחבאת תחת אשליות החיים. הוא בהחלט לא מרומם את מספר הסיפורים לדרגת איזו ישות מוסרית נעלה."

המחזה לא עוסק רק בסיטואציה של מדינת משטרה טוטאלטרית שסיפורים מחרידים מתרחשים בה, או בצורות שונות של צנזורה ושל חקירה או בהשפעתה של התעללות הורית קשה. והוא אפילו לא עוסק רק בשאלת אחריותו של הסופר על מימוש הרעיונות שהציג בסיפורי האימה שלו. זהו סיפור שעוסק במשמעותה של יצירה על כל כיווניה, כולל השתלטותה על נפשו של הכותב ועל רצונו האובססיבי, אפילו תוך כדי חקירה קשה, להציל את סיפוריו ויהי מה, לשלם כל מחיר כדי שהם ישרדו אחריו.

איזה מחיר ראוי לשלם עבור השימור וההגנה על יצירת אמנות, אגדות אימה במקרה של קטוריאן? ומה תועלת יש בכך לאנושות? כלומר, האם ראוי לאנושות לשמר יצירות אמנות מחרידות, מעוררות אימה, שנושאת קשים כל כך לעיכול? ואולי אפילו נותנים רעיונות הרסניים לקוראים בעלי נפש מעוותת או חולה?

הדיון בשאלה על השפעתה השלילית של הספרות על הקוראים שצורכים אותה החל עוד בימי סרוואנטס, עם דמות האביר בעל היגון, דון קיחוטה, שהושפע כל כך מקריאת ספרות תקופתית - רומנסות אבירים - עד שלא הצליח לתפקד יותר בעולם המציאות. דון קיחוטה נפתח בסצנה שבה הכומר והגלב מנסים לשרוף את כל הספרייה המקוללת הזאת, שמתעתעת בבעלי נפשות נוחות להשפעה.

אבל האם נכון להאשים את הסופרים עצמם ולדרוש מהם לקבל אחריות על מעשיהם של הקוראים בעקבות הקריאה? כמה אחריות נכון להטיל על היוצר של יצירת אמנות?

כאשר מדובר ביוצר כקטוריאן, שהוריו התעללו בו בילדותו והוא ניתב את זכרונותיו המחרידים ליצירת אגדות מקאבריות לילדים, האם לא נכון יותר יהיה דווקא לשבח אותו על ההתמרה של הסבל לכדי אמנות?

על המקאברי, הגרוטסקי והקומדיה השחורה

ז'אנר הגרוטסקה נע בין ריאליזם ובין פנטזיה, בין קומדיה ובין אימה. אחת הדוגמאות הבולטות לז'אנר הוא הסיפור של קפקא, "הגלגול", שבו אדם מתעורר בוקר אחד ומוצא את עצמו חרק.

קומדיה שחורה או הומור שחור, הוא ז'אנר קומי שבו ארועים טראגיים כמו מוות, רצח, התאבדות, אלימות במשפחה, מחלות נפש, התעללות בילדים ושאר נושאים מחרידים מקבלים יחס סאטירי גם אם המעשים עצמם עדיין מוצגים במלוא חומרתם. אחד היוצרים הראשונים הבולטים בז'אנר הוא ג'ונתן סוויפט, הסופר האירי בן המאה השמונה עשרה, שכתב מסה בשבח אכילת הילדים בזמן הרעב האירי הגדול.

התאטרון המקאברי משרה אווירה קודרת ומטילת אימה, עוסק במוות ומשתמש לעתים קרובות באלגוריות מעוררות פלצות, כמו ב-"Danse Macabre", ריקוד המוות - אלגוריה מימי הבניים שבה השתמשו ציירים ואמנים כאשר הציגו דמויות שונות, מלוות בשלדים ובגופות, כשהן מרקדות בהולך לעבר הקבר. יש הטוענים כי המילה הלטינית "מקאברי" היא גלגול של המילה העברית "מהקבר" או של המילה הערבית "מקביר", בית קברות.

שלבי הטרגדיה / דורותיאה קרוק

” החוקרת דורותיאה קרוק מתארת ארבעה שלבים המופיעים תמיד בטרגדיה הקלאסית:

- המעשה המביש - הטעות הטרגית, המשגה או הפגם המולד הגורלי שיוביל לסבל המרכזי במחזה. המעשה המביש הוא בדרך כלל מעשה של עוול נוראי שמתרחש בתוך המשפחה.

- הסבל - העינוי החזק ביותר שאדם יכול להרגיש ולסבול. הסבל הוא טרגי רק אם הסובל מודע לסבלו. בכל מקרה זהו עינוי שממוטט את האדם הסובל ממנו.

- הידיעה - הרגע שבו הגיבור מבין את חומרת הטעות או החטא ומבין שמעשיו הביאו עליו את סבלו.

- תיקוף הערכים - עם הסוף הקטרטי של הטרגדיה, הקהל יוצא בתחושה שהחוק המוסרי, המדד הערכי, אושרו מחדש והושבו לקדמותם. הסדר שב על כנו. “

על האימה

הפחד מלווה את "איש הכריות" כרעש רקע תמידי. האימה נמצאת לא רק בסיפורי האגדה הסיוטיים שקטוריאן כותב ולא רק בחקירה עצמה, שבה לא ברור מי הטוב ומי הרע - לא מבחינת החוקרים ולא מבחינת הנאשמים - אלא האימה נמצאת גם בנסיבות הבלתי יאומנות אך יחד עם זאת יותר ויותר מזכירות את המציאות, כאשר סופר שולי נחשד בכך שיצירותיו הזניחות הן איום המשתווה בעוצמתו לפעולת טרור. חוקריו של הכותב, במקרה הזה, הם לבדם קהל קוראיו ומבקרייו. מלבדם נחשף ליצירתו רק אחיו פגוע הנפש.

האימה, מבחינתו של היוצר, מתבטאת גם בצורך להצדיק את עצמו ולהגן על עצמו מפני הזעזוע שחשים שני השוטרים מקריאת יצירתו, מסיפורי הפיקטיביים, כאשר הם עצמם מעבירים את ימיהם בעינוי אנשים ובהוצאתם להורג במציאות עצמה. חוקריו-מבקרי דומים לרגעים לקוראים חסרי מעוף, שלא מצליחים להבין כפל משמעות או אירוניה, שמנסים להכריח את היוצרים להסביר את המסר. האימה מתבטאת במחשבה שיש לגיטימיות, מבחינת השוטרים, בטענה שהיוצר הספרותי אשם בתאווה הרצח של הקהל, שהאחריות לאלימות לא חלה על מי שאלים בעצמו, ושכפי שאריאל אומר, ראוי לענות עד מוות את מי שמסוגל לכתוב סיפורים שבהם מענים מישו עד מוות.

טופולסקי: אתה יודע שגם אני כתבתי פעם סיפור קצר? הוא סוג-של סיכום את השקפת העולם שלי, באיזשהו אופן. טוב, אולי הוא לא ממש סיכום את השקפת העולם שלי. אין לי באמת השקפת עולם. בגדול אני חושב שהעולם הוא ערימה של קקה. זאת לא ממש השקפת עולם, כן? או שכן?

תרגום ובימוי // ארז דריגס

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, זוכה שתי מלגות הצטיינות קרן שרת וחבר ב-Lincoln Center Directors Lab ניו יורק. ככותב ומעבד הועלו מחזותיו המקוריים: בתיאטרון גשר: **אחד פלוס אחת** (במשותף עם נועה קולר), **בזעיר אנפין** (בשיתוף עמית אפשטיין) עיבוד לספרו של ירמי פינקוס. **קופסא** עליו זכה במלגת פיתוח ממפעל הפיס ומלגת הפקה מקרן רבינוביץ', וטרם הופק. כמו כן שימש כדרמטורג למחזה **שחרור** מאת שי גולדשטיין, זוכה מקום ראשון בפסטיבל 'צו קריאה' 2015, ותירגם את **פציעות קטנות** מאת רג'יב ג'וזף. בין הפקותיו כבמאי: תיאטרון גשר: **בזעיר אנפין**, **פציעות קטנות**, ניו יורק: **The Places You'll Go** מאת הילה בן-גרא, **Dixon Place, off-Broadway**. תיאטרון רפרטוארי מאת אלדד כהן, הפקה זוכת מקום ראשון בפסטיבל הפרינג' של שטוקהולם, זוכת "מחזה השנה" בפרינג' הישראלי ומועמדת לאנסמבל הטוב ביותר מטעם ה-stage בפסטיבל אדינבורו. בין הפקותיו כשחקן: בתיאטרון הגשר: **הלילה ה-12**, **טרטיף**, **הקליינט**, **אחד פלוס אחת**. בתיאטרון הבימה: **הסוחר מונציה**, **מסילה לדמשק**. בפרינג': **ארוחה אחרונה**, **תיאטרון רפרטוארי**. כמו כן שיחק בסרט **לעבור את הקיר** ובסדרות הטלוויזיה **תמרות עשן** וגן חיות.

הנחייה ופיתוח חפצים ובובות // איילת גולן

במאית ובובנאית. בוגרת בית הספר לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים - מסלול בימוי. מלמדת תיאטרון בתיכון עירוני א' בתל אביב ובתיכון מקיף חוף השרון. בין יצירותיה: בימוי: תמונע: **הקוראד' של אמא**. תיאטרון הקרון, פסטיבל חיפה להצגות ילדים, **The International Festival of Puppet** Izmir Turkey, Théâtre de Marionnettes de Belfort, France: **תהיה בריא מוריס מגי**. הפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון בובות י-ם: **חולות נודדים**. פיתוח חפצים ומשחק: סטודיו כלים: **נעליים**. פסטיבל עכנ, תמונע: **Practice Makes Perfect**, **Asteroiden International**, **Puppet Festival Denmark**, **Divadlo Drak International Puppet Festival**, **Planet Egg** Puppet Cinema : Czech Rep. בימוי קליפים ואנימציה חיה בשת"פ עם דינה גולדשטיין: מוזיאון חיפה, תיאטרון החנות: **blackbook**, **שיר (איילה)**, **מצולות**.

עיצוב תאורה // קרן גרנק

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן: **נשוי במנוסה**, **שיער**, **תעלת בלאומליך**, **הפושעים החדשים**, **אלקטרה**, **חברים של חברים**, **דג מוסר**, **דבר מצחיק קרה**, **סיראנו**, **מקבת**, הם יורים גם בסוסים, **בעל למופת**, **רומיאו ויוליה**, **האריסטוקרטים**, **איחש פישר**, **לילה לא שקט**, **לעוף מכאן**, **הבדלה**, **משפחה חמה**, **אמדיאוס**, **תרה**, **אוי אלוהים**, **הגיל הנכון לאהבה**, **היה או לא היה**, **רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים**, **זה הים הגדול**, **מותו של סוכן**, **יומן חוף ברייטון**, **באדנהיים**, **האב**, **שמנה**, **לילה טוב אמא**, **פלונטר**, **צחוק של עכברוש**, **המלט**, **דמוקרטיה**. בתיאטרון הקאמרי **כישוף** באנסמבל עיתים, **אוויתה**, **גבירתי הנאוה**, **ליזיסטרטה**, **החולה ההודי**, **רעל ותחרה**, **ביקור הגברת הזקנה**, **כתם לידה**, **נודניק**, **הלהקה**, **חברון**, **שלמה המלך** ו**שלמי הסנדלר**, **טייפ**, **כתר בראש**, **8 נשים**, **טקסי**, **אליס בארץ הפלאות**, **הכלה וצייד הפרפרים**, **לוקאס הפחדן**, **המוות ישב ליד**, **צורה לאהבה**, **החיים בשלוש גירסאות**. בתיאטרון הבימה **אנשים קשים**, **בית ספר לנשים**, **מוריס שימל**, **מי דואג לילד**. בתיאטרון חיפה **איזה יופי**, **פרח השכונות**, **סובניר**, **בוגד**, **איזבלה**, **תשליך**, **ג'ייפס**, **הימים הכי טובים**. בתיאטרון באר שבע **אלה גרוסמן**, **חתולה על גג פח לוהט**, **עקר בית**, **לחנך את ריטה**, **המוגבלים**, **טרטיף**, **המקרה המוזר של הכלב**, **עובד בשביל שניים**, **אז בפראג**, **סוסים על כביש גהה**, **מנדרגולה**, **מכולת**, **אהבה זה לא הכל**, **הבנאליות של האהבה**, **אקווס**, **עלמה ורות**, **מייק**, **האגם המוזר**, **איש הגשם**, **הדבר האמיתי**, **רק אתמול נולדה בתיאטרון** בית ליסין **אהבה וזעם** באנסמבל תיאטרון הרצליה. כמו כן, עיצבה תאורה למופעי מחול: **משחקי ילדים**, **בארץ שחורה שחורה** - קבוצת המחול נעה דר. **טיפהפופה**, **JOY** - יוסי יונגמן. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה **המלט**. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2013 על עיצוב התאורה להצגה **מקבת**.

מוסיקה // שי פישמן

מלחין, מעבד ומפיק מוסיקלי, מתגורר בלוס אנג'לס. כותב מוסיקה לסרטים, טלוויזיה ותיאטרון ומנגן בשבעה כלי נגינה. מלחין הבית של **נאס"א**, **עבורם הלחין**, עיבד וניצח על 23 סרטים בארה"ב ובעולם. עבדו זכה בפרס לוסיל לורטל והיה - **VOCAPEOPLE** (היוצר והמנהל המוסיקלי של המופע הבינלאומי **הווקפיפל**. מועמד לפרס **globe de cristal**. האקאפלה הגדול בכל הזמנים עבור ענקית הסלולר **FLASH** MOB ב-2010 יצר את **Welcome Back** - **T-Mobile**. כמו כן עבד עם אנדרה בוצ'לי, לינול ריצ'י ודיוויד פוסטר ב- **BRITISH ARROWS** וקיבל עבורו את פרס ה-CFN בפירנצה, ב-2015. הלחין מוסיקה להצגות תיאטרון של הבימה, הקאמרי, תיאטרון באר שבע, תיאטרון הרצליה, תיאטרון הנגב והתיאטרון הארצי לילדים ונוער. שימש כמלחין והמעבד של תכניות הטלוויזיה **דומינו** כמו כן ניהל מוסיקלית את המופע של אדיר מילר והמופע של אסי וגורי. שימש כמלחין והמעבד המוסיקלי של התכנית **שוקו טלעד** בערוץ 2. הלחין את מחזות הזמר: **מעגל הגיר הקווקזי**, **אל תוך היער**, **הקברט של רחב**, **החלום**: **להקה**, **מכתבים תועים**, **שמשון ודלילה** ו**אל האופק**. ניהל מוסיקלית את: **שורת המקלה**, **בייבי בירדי**, **חנות קטנה ומטריפה**, **שיקאגו**, **קאנדיד**, **היירספריי**, **גריז**, **יוסף וכתונת הפסים**, **קזבלן**, **סיפור הפרורים**, **קברט ו-Fame**.

עיצוב תפאורה ותלבושות // סבטלנה בוגר

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה) והחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה: בתיאטרון חיפה: **מחיר הכבוד, משהו למות בשבילו**. בתיאטרון באר שבע: **גרין מייל, רומיאו ויוליה, רוחות, רק אתמול נולדה, למה לא באת לפני המלחמה**. בתיאטרון הבימה: **קוריוזלגוס**. בתיאטרון החאן: **הנשים עליזות מוינדזור, דוד ואניה, החולה המדומה, חוקר פרטי, גן הדובדבנים, הנסיכה האמריקאית, אהובת הדרקון, אותלו, מצליחים, נישואים, קיץ, אושר, צל חולף**. בתיאטרון הגשר: **הלילה ה-12**. בבית לסין: **עקור בית, מדליה להרי**. בתיאטרון הקאמרי: עד לא ידע. במדיטק: **הכיתה המעופפת, מומו, אמיל והבלשים, יותם ויעלי, ספר הג'ונגל**. בידישפיל: **אלוהים, אדם ושטן**. עיצובה תלבושות בתיאטרון חיפה: **שלוש מסיבות, אירמה לה דוס, המקום ממנו באתי**. בתיאטרון באר שבע: **אבודים ביונקרס, עפיפונים, הרולד ומוז, הגיבן מנוטרדם, טירונות בלז, בין חברים**. בתיאטרון הבימה: **קוריוזלגוס, מירלה אפרת, פירורים, ארטון, טנגו**. בתיאטרון הגשר: **שונאים-סיפור אהבה**. בידישפיל: **אהבה אחרונה, חזן מוזילנה, ילדי הצל**. זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 בהצגה **אמיל ובלשים**.

תכנון וייצור מסכה // אוקסנה יאנוביצקי

בוגרת המכללה הגבוהה לאמנות ע"ש מ.ב.גרקוב אודסה, אוקראינה, במגמת אמניות ועיצוב החלל. בעלת ניסיון רב שנים: החלה את דרכה בסטודיו לעיצוב-פנים בעיר קריבוי רוג שבאוקראינה והמשיכה בתיאטרון פטרושקה בעיר צ'ילבינסק שברוסיה, שם עיצבה ותפרה תלבושות, בובות ותפאורה וצברה ניסיון רב תוך השתתפות ביותר מ-20 הצגות עם המעצבים לוצ'נקו ילנה, אלכסנדר יצ'ין, אלכסנדר יאנוביצקי והבמאים ו' ולחופסקי, א' חוסית, ריין איגור וא' ויסילוב. להצגות: **חלום ליל קיץ, הזמיר של הקיסר, שלגיה ושבעת הגמדים, חיי חרקים, אני פאוסט, החסידה והדחליל** ועוד... בארץ, עיצבה לתיאטראות רבים: קבוצת שמברה להצגה **"אנשים קטנים"** במסגרת פסטיבל ישראל 2006, תיאטרון **"דיוואן אל לאג'ון"**, להצגות הדו לשוניות **"בן הסוחר"**, **"העששית הקטנה"**. בתיאטרון הבימה יצרה אביזרים להצגת **"יוסף וכתונת הפסים"**, בתיאטרון משולש להצגות **"עכביש באר. המוזיקה"**, **"לבן על לבן"**, **"אם כל חיי"**, **"אצבעונית"**, **"רוח וחומר"**, **"רן ראביט רן"**. מאז 2009 משתפת פעולה עם ליאניד אליסוב ויחד השתתפו בתערוכה **"קסם הבובות"** בחיפה. עיצבו וביצעו תלבושות, בובות ואביזרים לתיאטרון החאן, קבוצת מחול נועה-דר, מיכל סבירוני, תיאטרון הקאמרי, ניסן נתיב ועוד. בנוסף, מעבירה סדנאות, לקשישים, נשים וילדים במסגרות שונות.

תכנון וייצור ידיים // דורו הרנזון

איש תאטרון. מעצב, מתכנן ובונה להפקות תאטרון ואופרה. בוגר אוניברסיטת ת"א בחוג לתאטרון. בין עבודותיו: האופרות: **פילהרמונית הישראלית: וויצק** - א.א.ב.ג. לאופרה הישראלית: **אודומינאו** - מוצרט. טוקיו יפן: **בוקו** - וורדי. מגוון הפקות עבור תאטראות הקאמרי, בית לסין, באר שבע, חיפה והבימה (שם כיהן כמעצב הבית בעונת 93). יועץ במה למשרדי אדריכלים. בעבר: מנהל ייצור באופרה הישראלית וכיום: יועץ טכני בחוג לעיצוב תפאורה באוניברסיטת ת"א.

תכנון וייצור מסכה // לאוניד אליסוב

מעצב תפאורה, בובות ותלבושות. בוגר המכללה לתיאטרון ואומנויות הבמה, אודסה, במקצוע תפאורן ובובנאי. שיתף פעולה כמעצב, בובנאי ומפעיל בובות באופרה למריוטות ע"פ "גאידן" איתה הופעתי בבית הספר הגבוה למוסיקה בהאג, במסגרת פרויקט גמר של סשה אגרנוב. כמעצב עבד בסטודיו לבניית בובות ואביזרים לתיאטרון "בובימה" ובתיאטרון בובות "בובנוע" והציג בתערוכה "קסם הבובות" בחיפה ב-2009. משנת 2009 חבר למעצבת התיאטרון אוקסנה יאנוביצקי. ביצע תלבושות ותפאורה להצגות שונות ומגוונות: תיאטרון החאן: **סדר עולמי החדש, מולי סוויני, משחק של אהבה ומזל**. קבוצת מחול נועה דר: **עננוצה**. בתיאטרון הקאמרי: **פופר, הקברט המופלא של אמא של דיקטטור, האבולוציה של האהבה מאת מיכל סבירוני**.

עוזר במאי // יפתח מזרחי

יפתח מזרחי, בן 30, הוא שחקן רקדן וזמר. יליד הקריות, בילדותו גדל בארה"ב, ועד כה הקריירה שלו משולבת בין שתי השפות והתרבויות. זוהי עבודתו הראשונה כע.במאי. לפני כשנה חזר ממגורים של שלוש שנים בלונדון, בהן שיחק ב**ווסט אנד (From Here To Eternity)**, תר באנגליה (**Annie Get Your Gun**), שיחק בהפקות אוף טוסט אנד וכן למד ב-Giles Forman Center for Acting ובסטודיו RoomOne בניהולו של ג'יימס קמפ. כיום משחק בקאמרי ב**סיפור הפרברים** בתפקיד ריף, שר במספר פרויקטים משותפים עם דורי פרנס, ובקרוב יעבוד שוב עם ארז דריגס, בכוונה להגיע לבימוי עצמאי. ללונדון עזב לאחר שהשתתף כרקדן-זמר במחזמר "קברט" של תאטרון הקאמרי. בין עבודותיו מהשנים האחרונות- **נטפליקס - the Greenhouse Academy**, עיבוד אמריקאי לדרמת הנוער של ג'ורא חמיצר "החממה". תפקיד- ג'ייסון. מיועד לצאת בקיץ 2017. **Being Solomon** - סרט אנימציה באורך מלא בבימויו של חנן קמינסקי. דיבוב לתפקיד שלמה המלך. בית האופרה של ולנסיה, ספרד - רקדן בהפקה של **חליל הקסם** בבימוי סטיבן מדקף, כוריאוגרפיה מאת דנקן מקפרלנד.

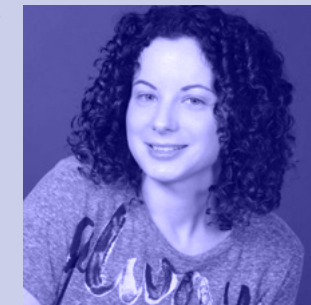
עריכת פסקול // ישי רון - אולפני אסטה

מפיק מוסיקלי, מלחין, כותב, ומעצב פסקול בוגר המסלול להנדסת קול של מכללת כנרת. כיום משמש כטכנאי הבית של "אולפני אסטה". בשנים האחרונות זכה ישי לקחת חלק בפרויקטים רבים שהוצגו ושודרו באמצעי מדיה רבים בארץ ובעולם לרבות **The Aluminum show 2.0**, סרט הדוקו ראיתי ג'ירפות בהודו, המופע של הדר לוי ועוד.

ליה אולמן

סדרה זנזורי עם יובל סמו. תיאטרון הקאמרי: **נשות טרויה**. הצגות ילדים **שיטת צבק** אצל אלון נוימן ושחר רוזן. **משחק מול מצלמה** אצל ליאת ביין. שיעורים פרטיים אצל רועי מליח רשף. שיעורים פרטיים אצל רותם קינן. פיתוח קול אצל ארמהת ארנהיים ודין דיין אביב. אקורבטיקה (התעמלות קרקע) ותנועה.

נטע וינר

שחקן, משורר ומוזיקאי. סולן ואקורדיוניסט ההרכב **"סיסטם עאלי"** - אנסמבל היפהופ רב לשוני המונה 10 נגנים וזמרים מתל אביב, יפו ובת-ים. מנכ"ל ומנהל אמנותי של מעבדת פיס לתרבות **"בית סיסטם עאלי"** בבית ים. בשנים האחרונות שותף ככותב ומבצע למופעי ספוקן וורד זוכי פרסים שעלו בין היתר בפסטיבלים במינכן, וינה, לובלין, פסטיבל עכו 2016 (זוכה הפרס מטעם פסטיבל ישראל), פסטיבל בת ים 2010 (ההצגה הטובה ביותר) ופסטיבל ישראל. אלבום הבכורה פרי עטו, "בזכות השיבה" ראה אור 2016 וזכה לביקורת משבחות.

מעיין בלום

תיכון "תלמה ילין". בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. תיאטרון- כתיבה: צוותא: **פחד קהל**, 2001, **ערס פואטי**, 2002, פסטיבל תספיס, **מחזמר** 2002. פסטיבל חיפה להצגות ילדים, מדיטק: **היצור, אני והציר הצפוני** 2003. טלוויזיה - כתיבה: **הרצועה**, 2004-2006, ביפ, שידורי קשת, **רק בישראל - 40 שנה לטלוויזיה**, 2007, שידורי קשת, **מקום לדאגה** 2008-2009, ערוץ 10, **גם להם מגיע** 2008, ערוץ 10, **המובילים** 2010, ערוץ לוגי, **אלוהים והשטן שותפים** 2010, אתר פליקס, **מצב האומה** 2012 רשת, **המגיפה** 2013, הוט. טלוויזיה - משחק: (עבודות נבחרות) **הרצועה**, 2006, ביפ, שידורי קשת, **גם להם מגיע**, 2008, ערוץ 10, **מקום לדאגה**, 2008-2009, ערוץ 10, **אלוהים והשטן שותפים**, 2010, אתר פליקס, **אבודים באפריקה**, 2010, YES, **המשרד**, 2010-2012, YES, **השנים הכי יפות** 2011, רשת, **קאמבק**, 2011-2012, קומדי סנטרל, הוט, **אבודים באסיה**, 2013, YES, **מתים לרגע** (2014, הוט), **כוכב הצפון**, 2014-2015, YES, **שחקן זר**, 2015, שידורי קשת, **אשתו של גיורא**, 2015, ערוץ 10, **כאן ואומן**, 2015, הטלוויזיה החינוכית. The greenhouse, 2016, Netflix. קולנוע: **פנסיין פראכט**, 2014, ישראל, לילה ועוד לילה, **איביזה**, 2015, ישראל, יונייטד.

אלון נוימן

נולד בחיפה, שרת בתאטרון צה"ל, למד משחק ב-NYU בניו יורק, וב-"MOUNTVIEW THEATRE SCHOOL" בלונדון. בתיאטרון שחקן בתיאטרון הלאומי הבימה: **יהוא, עת דודים, ליזיסטרטה, רעל ותחרה, נתתי לה חיי, כוכב יאיר, נפגעי חרדה**. שחקן בקאמרי: **אשכבה, קברט לוין, רצח, עולמה של איימי, אנטיגונה, מעופפי רישפון**. בתיאטרון הגשר: **רוזנקרנץ וגילדנשטן מתים, יאיר**. בתיאטרון חיפה: זכה בציון לשבח על הצגת היחיד **תום**. בתיאטרונטו 2006. אלון היה בצוות המקורי שיצר והקים את המופע **"מיומנה"** שאתו הופיע בארץ ובעולם. בקולנוע הופיע בין השאר: **במלח הארץ ואחד משלנו** של אורי ברבש. **מתנה משמיים** של דובר קוסאשווילי. **מקס ומוריץ** של ינקול גולדווסר. בטלוויזיה: **70 מיליון סיבות לעושר, אבאז ואמאז, המגפה, אננדה, גאליס, כוכב הצפון, מילואים, חשופים, שיעור מולדת, עד כאן, של מי השורה הזאת?** חדשות מפתיעות, המדריך למתחילים, שערוריה ועוד. משדר בכל יום חמישי בבוקר, את תוכנית התרבות **אטיס TEAM** ביחד עם ד"ר שמעון אזולאי, ברדיו "מהות החיים". מלמד משחק לשחקנים בשיטת "איונה צ'בק", ומתופף בהרכב **"העכבישים מפלוטו"** במחווה לדויד בואי.

אייל רוזלס

שחקן. בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין. שיחק בתיאטרון: תיאטרון חיפה: מיץ מיץ לימונדה. תיאטרון בית ליסין: עובד בשביל שניים, אשה, בעל, בית, שינדלה, בדמי ימיה, עלמה ורות. תיאטרון באר שבע: קומדיה של טעויות, אפריל הקסום, השחף. בקולנוע ובטלוויזיה: הבורר, בית המשאלות, האח של דריקס, מבצע סבתא, משחק החיים, ללכת על המים, המשאית, על הקו, האסונות של נינה, מיכאלה, לא לפני הילדים, האלופה, קמפיין למגה בעיר- פרנק סינטה ועוד.

מיכאל: אתה יודע, נראה לי שאתה הולך להיות סופר ממש מפורסם מתישהו, בחיי. אני כבר יכול לדמיין את זה.

קטוריאן: מתי בדיוק אני הולך להיות סופר ממש מפורסם?

מיכאל: מתישהו, הרגע אמרתי.

קטוריאן: הם הולכים להוציא אותנו להורג עוד שעה וחצי.

מיכאל: אה, כן. טוב אז כנראה שאתה לא הולך להיות סופר ממש מפורסם.

The Pillow Man

A masterpiece which examines the role of stories in our lives, and the question of the responsibility, direct or indirect, which authors have on their readers.

Martin McDonagh is considered to be one of the great Irish playwrights of our time, and one of the most important voices in the theater world today. "The Pillow Man" takes place in an unnamed totalitarian state, where two detectives stop for questioning a story teller, a minor unknown author of dark horror tales. During the investigation his stories are read and reveal that there are similarities between them and some terrible homicides which so far remained unsolved. When the author's brother, a young mentally disabled man, is also invited for questioning, the investigation takes a twisted turn. The pursuit of truth reveals abusive family relationships and forces the author to make some fateful choices.

בארץ מאוד מאוד לחוצה...

דירקטוריון תיאטרון חיפה | יו"ר: ישראל סביון
 חדוה אלמוג, ירון פיינטוך, רו"ח גלית יחזקאלי, רבקה איזיקוביץ, ערין זועבי,
 בתיה קלייט, ד"ר אסתי גולן

יועץ משפטי
 עו"ד שלמה כרוב
 ועדת ביקורת | יו"ר: רו"ח אילן פרוינד
 רו"ח מירי סבג
 מנכ"ל ניצה בן צבי
 מנהל אמנותי משה נאור
 רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום
 מבקר פנים רו"ח יום טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה
 סלים דאו, יוסף אבו ורדה, יואב בר לב, רון ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, ארז ביטון, מיטל נר,
 ולדיסלב פסחוביץ, נגבה מאור, ליאורה ריבלין, חן גרטי, טלי אורן, מיקי קם, אמיר הלל, נילי צרויה,
 שרון צור, דור אוחיון בר-נתן, אלינור אהרון, דודי גזית, יהודה נהרי, יוסף אלון, יפעת כהן,
 נעה גודל, לירון בן שלוש, ישי גולן, אוהד קנולר, דביר בנדק, אלמה דישי, שרון אלכסנדר,
 גיל בן דוד, חן אמסלם, דורון בן דוד, אורי גבריאל, שושנה גורן, מתן זרחיה, חנאן חילו, ג'סאן עבאס,
 אפרת ארנון, לירית בלבן, נינה קוטלר, אלברט אילוז, יוגב יפת, פז מגן, רמי דנון, איציק כהן,
 אורי מזעקי, ששון גבאי, הדס קלדרון, רפי תבור, עופרי פרישקולניק-אלדד, אלעד אטרקצי,
 גיל וסרמן, יעל לבנטל, אמיר שורוש, נעמה נחום, קרן צור, דורית לב ארי, רוני גולדפיין, שאול בסר,
 מעיין בלום, ליה אולמן, נטע וינר, אלון נוימן, אייל רוזלס.

עוזרת מנהל אמנותי יואלית אליכין
 דרמטורג עמיר קליגר
 מזכירת התיאטרון ורדית כהן
 מנהלת שיווק מיכל הללי
 מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית גילת סלע
 תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן, מ"מ רחלי אסטרוג נגרי
 דוברות ויחסי ציבור בירן תקשורת
 מנהל טכני עופר טל
 מנהל הפקות ומנהל ייצור דור שלום
 קב"ט שושני מרקוביץ'
 חשבת רקפת בלומנפלד
 הנהלת חשבונות מרינה גנדין
 תפעול במה שמואל מיכאלוב, ואלרי זסלבסקי, מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקרינקו, עוז שליין,
 טימותי סליצקי
 סאונד ניסים טוויטו, גיא וילינסקי, דודי עשור, יוסי דולב
 חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון, אלי אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן, רומן אורין
 הלבשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, ששה צ'רנין
 מתפרה סרגיי קאשין
 איפור ופאות לודה גולדברג, טניה שפק
 אביזרים ענת זמיר, דנה פוקס, ששה קלמיקובה
 מנהלי הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר, עמליה זכריה
 ניקיון ואחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדורנקו
 שירות לקוחות ומנויים
 מנהלת מוקד ניצן לוי
 אחמ"ש יובל יאירי, רמי אלקסלסי
 אתל בר אור, ליאת אזרזר, הילה אטיאס, רועי דגן, נורית דרייפוס, עדי טושק, הדס יוספוביץ',
 חנא לאון, אורלי קוטיק, לאוניד קרסנר.

דיילים
 אחמ"שים: אסף ברנשטוק, אלמוג קדושים, רעות שטרנברג, אביטל פרימט, בועז אלישיב.
 שמוליק לונדון, מור סביון, אנה לוי, אור אביב, עינת רודמן, שיר ברנסון, לי בכר, רונה אסולין,
 הלנה גולדמן, בן טלמור, טל פרג'ון, גל כפרי, רז כהן, יערה נורי, צליל שמחון, מריה סטרקין,
 טלי שוורץ, אלכס שטיינמן, גילי אשל, פאדי חאג', ניצן שטרן, לימור ארמה, עמית וינר, ליאל כהן,
 טלי ביסקר, מתן גרנר, חלי הרשקוביץ.

תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

ד"ר יעקב ליצמן
מנהל תחום תרבות וספורט

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 3313436

טל': 04-8600500 | פקס: 04-8600575

אתר התיאטרון: www.ht1.co.il

אתר פסטיבל הילדים: www.haifakids.co.il

משכן התיאטרון ע"ש מאיר הורף

The Joseph & Rebecca Meyerhoff Theatre of Haifa

